

ΕΘΝΟΣ 3-3-96

ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ - ΠΟΘΟΥ

ΕΘΝΟΣ
3-3-96

ΣΑΡΑΝΤΑ χρόνια αδιάκοπης, δημιουργικής, συγγραφικής δουλειάς. Τριάντα βιβλία σε όλα τα είδη του λόγου. Βραβείο από την Ομάδα των Δώδεκα (1966) και από την Ακαδημία Αθηνών (1987). Στις μέρες μας, τιμάται και πάλι από την Ακαδημία με το βραβείο «Ουράνη». Για τη «Λάμπα Θυέλλης». Για την «υποστασιακή», «υπαρξιακή», «ποιητική» γραφή της. Για τη σεμνότητα και το ήθος μιας ολόκληρης ζωής. Ενώ, ταυτόχρονα, ο Γάλλος ελληνοστής ποιητής Ζακ Λακαριέρ μεταφράζει το «Μυστικό Πέρασμα» της στα γαλλικά, μαζί με τον «Εθνικό Υμνο».

- Τι μπορεί να σημαίνει το βραβείο Ουράνη για έναν συγγραφέα;

- Ένα μικρό διάλειμμα χαράς, και συνεχίζεις τον απέραντο μοναχικό δρόμο. Όμως αυτές οι λίγες στιγμές χαράς είναι μαζί τιμή και δικαίωση και σου δίνουν κουράγιο να συνεχίσεις να πορεύεσαι ενάντια. Γιατί το να γράψεις ένα μυθιστόρημα στις μέρες μας, είναι μια πορεία ενάντια σε όλα εκείνα που σε κατασυνθλίβουν καθημερινά, που σε σπρώχνουν σε συμβιβασμούς λήθης.

- Πόσο σας αντιπροσωπεύει το μυθιστόρημά σας «Με τη Λάμπα Θυέλλης» που βραβεύτηκε;

- Πολύ. Πιστεύω πως είναι συμβολικό των καιρών μας. Ένα μυθιστόρημα της σταυρικής περιπέτειας του σύγχρονου ανθρώπου. Και όσο κι αν λέω δεν έχει αφητηρίες από προσωπικά μου βιώματα, ωστόσο τον συναντώ τον ήρωά μου από άλλους δρόμους, συναντώ την αγωνία του, την ψυχή του.

- «Σώμα θυμής σου όχι μόνο το πόσο αγαπήθηκες» και «Επί Πτερυγών ανέμων». Ένα μυθιστόρημα και μια ποιητική συλλογή οι τελευταίες δουλειές σας. Πού είστε πιο κοντά;

- Όλα βγαίνουν από την ψυχή και με ψυχή. Με μια διαφορά. Στα μυθιστορήματά μου οχυρώνομαι πίσω από τη ζωή των φανταστικών προσώπων μου. Ενώ στην ποίηση είναι κατάγυμνη η ψυχή και ανοχύρωτη. Με την ποίηση δίνεις αυτούσια την προσωπική

Ποησιμώ τη λήθη

• εμπειρία σου, δίνεις την καθημερινή σου περιπέτεια, έτσι όπως εσύ μοναδικά τη βιώνεις. Η ποίηση πονάει.
• **- Πώς μπήκε στη ζωή σας το μικρόβιο της συγγραφής;**
• **- Αυτά είναι της μοίρας, λέω τώρα. Διορισμένα. Θυμούμαι, όταν ήμουν παιδί, στη Λήμνο, δεν υπήρχε τότε ένα βιβλιοπωλείο, ούτε**

• επικοινωνία καμιά με τον έξω κόσμο, ένα καράβι της αγónου κάθε δεκαπέντε, δύσκολα χρόνια μετακατοχικά, λοιπόν, εγώ που δεν είχα ούτε ένα βιβλίο, έλεγα, όταν μεγαλώσω θα γράφω βιβλία και θα ζω... Γι' αυτό σου λέω, είναι της μοίρας.
• Γεννιόσαι με το μαράζι.
• **- Πρόσφατα κυκλοφόρησε στη Γαλλία η μετάφραση**

του ποιητικού έργου σας «Μυστικό Πέρασμα». Θεωρείτε πως η μετάφραση αποτελεί συνδημιουργία;
• **- Για τη μετάφραση που έκανε ο Ζακ Λακαριέρ στο «Μυστικό Πέρασμα», οπωσδήποτε. Κρυστάλλινος είναι ο λόγος του. Είναι ποιητής ο ίδιος. Του την είχα στείλει, όπως στέλνουμε τα πέντε δέκα βιβλία σε κάποιους ανθρώπους που εκτιμούμε. Και ύστερα από μακριά σιωπή, ξαφνικά λαβαίνω ένα τηλεφώνημά του και μου λέει πως την μεταφράζει μαζί με τον Ακάθιστο Υμνο. - Ελένη Γκίκα**